

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 333/2022-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Kochanskou, advokátska kancelária, Farská 33, Nitra, najmä proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 4 Tos 24/2022-1836 z 31. marca 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 29. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 19 ods. 2, čl. 23, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a 3, čl. 48 ods. 2, čl. 50 a čl. 141 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) najmä uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Tos 24/2022-1836 z 31. marca 2022. Žiada ďalej, aby ústavný súd prikázal obnoviť stav pred porušením jeho označených práv a slobôd (teda najmä pred jeho nezákonným zadržaním a nezákonnou prehliadkou osobného motorového vozidla) a nariadil jeho urýchlené prepustenie z väzby. Domáha sa tiež priznania primeraného finančného zadosťučinenia, výšku ktorého neuvádza a ponecháva ju na úvahe ústavného súdu. Napokon požaduje, aby ústavný súd považoval ústavnú sťažnosť za naliehavú.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva takýto skutkový stav veci:

3. Uznesením Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 Tp 21/2020 z 22. mája 2020 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 1 Tpo 34/2020 z 10. júna 2020 bol sťažovateľ vzatý do väzby s účinnosťou od 19. mája 2020 z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Sťažovateľ je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania

s nimi, a to sčasti vo forme účasti – pomoci a sčasti samostatne podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. a) v spojení s § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

4. Po podaní obžaloby a po uznesení okresného súdu, ktorým bol ponechaný vo väzbe, rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 73/2020-897 z 19. mája 2021 bol uznaný vinným v rozsahu vyplývajúcom z bodu 3, pričom zároveň mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

5. Uznesením krajského súdu č. k. 4 To 88/2021-1596 zo 17. decembra 2021 bol rozsudok okresného súdu z 19. mája 2021 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) a d) a ods. 3 Trestného poriadku zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

6. Uznesením okresného súdu č. k. 1 T 73/2020-1770 z 8. marca 2022 bola žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietnutá, keďže dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku naďalej trvajú, nebol prijatý písomný sľub sťažovateľa na nahradenie väzby, väzba sťažovateľa nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka a nebolo prijaté ani nahradenie väzby sťažovateľa návrhom na ponúknutie záruky dôveryhodnej osoby [REDAKOVANÉ].

7. Podľa konštatovania okresného súdu sťažovateľ v žiadosti o prepustenie z väzby uviedol, že: „... doterajšie trvanie väzby u neho splnilo svoj účel, a aktuálne nie sú dané dôvody jej ďalšieho trvania. Poukázal na to, že počas doterajšieho konania sa podrobne vyjadril k uzneseniu o vznesení obvinenia aj k podanej obžalobe. Na nahradenie väzby ponúkal (samotný obžalovaný) záruku dôveryhodnej osoby – JUDr. [REDAKOVANÉ]. Obžalovaný zároveň argumentoval zmenou svojho zdravotného stavu, nakoľko dňa 24.07.2021 prekonal cievnú mozgovú príhodu (CMP), musí pravidelne navštevovať lekára, bez pomoci ktorého by sa nezaobišiel. Na preukázanie uvedených skutočností predložil obžalovaný na výsluchu pred samosudkyňou aj prepúšťaciu správu z Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín. Zároveň vyhlásil, že v prípade prepustenia z väzby by sa zdržiaval na adrese trvalého pobytu t.j. u svojich rodičov.“

8. Z ďalšieho konštatovania okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ v rámci výsluchu pred okresným súdom na podanej žiadosti o prepustenie z väzby a jej písomnou odôvodnení zotrval.

9. Podľa názoru okresného súdu dôvody preventívnej väzby sťažovateľa podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku naďalej trvajú, pričom väzbu nemožno nahradiť navrhovanými miernejšími opatreniami. Obava z pokračovania v trestnej činnosti (najmä obdobného charakteru) vyplýva zo zabezpečených vecných dôkazov (v obsahu plastového vrecúška bola zistená prítomnosť účinnej látky MDMA spôsobilej ovplyvniť psychiku jej užívateľa), ako aj z výpovede svedka [REDAKOVANÉ] (ktorého sťažovateľ označil ako osobu, od ktorej si mal zaobstarávať omamné a psychotropné látky), ale aj z podozrenia, že sa trestnej činnosti dopúšťal počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov pre obdobný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Sťažovateľ zároveň priznal opakované užitie pervitínu od podmieneného prepustenia, hoci v rámci podmieneného prepustenia mal uložený zákaz užívania návykových látok. Treba poukázať aj na závery znaleckého posudku [REDAKOVANÉ].

o zistenej aktívnej a rozvinutej závislosti sťažovateľa od omamných a psychotropných látok a o potrebe uloženia ochranného liečenia. Odpisom z registra trestov je preukázané, že rozsudkom okresného súdu č. k. 2 T 6/2015 z 18. marca 2015 (právoplatným toho istého dňa) bol sťažovateľ uznaný vinným podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. c) a d) v spojení s § 138 písm. b) a j) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom mu bol uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený 18. septembra 2019 so skúšobnou dobou 24 mesiacov, probačným dohľadom a zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

10. Na základe uvedeného je okresný súd toho názoru, že na sťažovateľa je potrebné aj naďalej pôsobiť priamym výkonom väzby, pričom navrhované miernejšie opatrenia nie sú spôsobilé ju nahradiť.

11. Pokiaľ ide o zdravotný stav sťažovateľa po prekonaní cievnej mozgovej príhody v lete 2021, z predloženej prepúšťacej správy z Nemocnice pre obvinených a odsúdených z 3. augusta 2021 vyplýva, že v čase jej vypracovania bol zdravotný stav sťažovateľa kompletne upravený. Správa teda neindikuje, že by sťažovateľ nebol z hľadiska zdravotného stavu spôsobilý výkonu väzby v štandardných podmienkach.

12. Z uznesenia krajského súdu č. k. 4 Tos 24/2022-1836 z 31. marca 2022 vyplýva, že ním bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu okresného súdu č. k. 1 T 73/2020 z 8. marca 2022.

13. Podľa konštatovania krajského súdu sťažovateľ v písomných dôvodoch sťažnosti podanej proti uzneseniu okresného súdu uviedol, že: *„... s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí. Mal za to, že pokiaľ väzba má trvať naďalej, musí k tomuto jej základnému predpokladu pristúpiť ďalší významný a dostatočný dôvod. Vzhľadom k uvedenému je toho názoru, že k materiálnej podmienke väzby nepristúpili ďalšie významné dôvody, ktoré by odôvodňovali v tomto štádiu trestného konania ďalšie trvanie väzby. V ďalšom odkazoval na svoj zdravotný stav, ktorý dokladoval pri svojom výsluchu o prepustení z väzby na slobodu. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby mal venovať pozornosť splneniu zákonných predpokladov na jej nahradenie i keď v danom prípade ide o obzvlášť závažný zločin. Navrhol preto, aby nadriadený súd podanej sťažnosti vyhovel a rozhodol v súlade s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby na slobodu.“*

14. Podľa názoru krajského súdu okresný súd správne zistil, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku u sťažovateľa pretrvávajú. Existencia dôvodnej obavy z pokračovania v páchaní drogovej trestnej činnosti je opodstatnená tými skutočnosťami, okolnosťami a právnymi úvahami, ktoré uviedol okresný súd a na ktoré krajský súd preto iba ako na zákonu zodpovedajúce a opodstatnené poukazuje. Dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti vychádza predovšetkým zo zrejmej opakovanosti trestnej činnosti, pričom istú relevanciu zohráva i záver znaleckého posudku o závislosti sťažovateľa na psychotropných látkach. Dôvod väzby je zvýraznený i skutočnosťou, že sa sťažovateľ mal predmetného skutku dopúšťať krátko potom, ako bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody za totožný delikt. Vo vzťahu k sťažnostným námietkam je potrebné uviesť, že tieto treba sčasti považovať za námietky súvisiace s prebiehajúcim dokazovaním po vrátení veci okresnému súdu na ďalšie konanie. S týmito námietkami sa má vysporiadať okresný súd. Pokiaľ ide o zdravotný stav sťažovateľa, treba

pripomenúť, že zdravotné problémy samej osobe automaticky nevytvárajú situáciu pominutia či oslabenia dôvodov väzby. Navyše, aktuálny zdravotný stav sťažovateľa je stabilizovaný a upravený s tým, že sa podrobuje adekvátnej medikamentózne liečbe. Z lekárskej prepúšťacej správy nevyplýva, že by bol sťažovateľ nespôsobilý výkonu väzby v štandardných podmienkach. Väzbu sťažovateľa nemožno nahradiť miernejšími prostriedkami, keďže sťažovateľ je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a neexistujú výnimočné okolnosti, ktoré by takýto miernejší postup umožňovali.

II.

Argumentácia sťažovateľa

15. Sťažovateľ predovšetkým namieta evidentné a ním nespôsobené prieťahy v trestnom konaní vedenom proti nemu na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 73/2020. Od 19. mája do 9., resp. 17. decembra 2021 nebol vo veci vykonaný žiaden úkon. Rovnako tomu bolo od 17. decembra 2021 do 8. marca 2022, hoci väzobné veci sa musia vybavovať prednostne a urýchlene. Okresný súd 19. mája 2021 vyhlásil rozsudok, proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie hneď po jeho vyhlásení, no napriek tomu bol termín verejného zasadnutia o odvolaní nariadený krajským súdom až na 9. september 2021, teda po viac ako 90 dňoch, no napokon sa toto verejné zasadnutie neuskutočnilo a došlo k nemu až 17. decembra 2021, teda po 7 mesiacoch od vyhlásenia rozsudku okresného súdu.

16. Ďalej namieta, že pre jeho zadržanie, ku ktorému došlo 19. mája 2020 v obci [REDAKOVANÉ], reálne nebol daný zákonný dôvod v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku (nebol pristihnutý pri trestnom čine, ale ani bezprostredne po ňom).

17. Zadržaniu predchádzal služobný zákrok pod priamym velením, no keďže neexistovalo konkrétne podozrenie zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, služobný zákrok smel mať iba formu požiadavky preukázať totožnosť.

18. Následne bola uskutočnená nezákonná prehliadka motorového vozidla sťažovateľa v absolútnom rozpore s ustanoveniami § 58, § 93, § 99 ods. 1 a 2, § 101 a § 104 až § 106 Trestného poriadku.

19. Vznesené obvinenie považuje sťažovateľ od začiatku za nezákonné, keďže k nemu došlo na základe nezákonných postupov orgánov činných v trestnom konaní (predovšetkým na základe nezákonne vykonanej prehliadky osobného motorového vozidla v rozpore s ustanovením § 101 Trestného poriadku).

20. V uznesení krajského súdu č. k. 4 Tos 119/2020-708 z 8. decembra 2020 (teda po takmer 7 mesiacoch od uplatnenia námietky nezákonnosti prehliadky osobného motorového vozidla) je prvýkrát a zároveň naposledy zmienka o tejto námietke, a to v tom zmysle, že zákonný rámec prehliadky osobného motorového vozidla je upravený v ustanovení § 102 (nie teda § 101) Trestného poriadku, čo je v absolútnom rozpore so zákonom a navyše aj s rozhodnutiami v obdobných veciach.

21. Tak okresný súd, ako aj krajský súd argumentovali existenciou vecných dôkazov, o ktoré sa však nesmeli opierať, keďže tieto boli získané nezákonnou prehliadkou osobného motorového vozidla.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

22. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

23. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.

24. Podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody.

25. Podľa § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody.

26. Podľa § 123 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí.

27. Podanú ústavnú sťažnosť bolo potrebné z primárneho hľadiska odmietnuť pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom. Konkrétne ide o to, že ústavná sťažnosť neobsahuje jasný a jednoznačný návrh požadovaného znenia nálezu (petitu), vydania ktorého sa sťažovateľ domáha, a to z hľadiska ustanovení § 123 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o ústavnom súde.

28. Z množstva formulácií návrhu nálezu (petitu) uvedených v ústavnej sťažnosti vyplýva, že sa sťažovateľ podľa všetkého vlastne domáha (vzhľadom na to, že jadro ústavnej sťažnosti smeruje proti uzneseniu krajského súdu o jeho neprepustení z väzby) vyslovenia porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 19 ods. 2, čl. 23, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a 3, čl. 48 ods. 2, čl. 50 a čl. 141 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 dohovoru najmä uznesením krajského súdu č. k. 4 Tos 24/2022-1836 z 31. marca 2022, pričom požaduje tiež, aby ústavný súd prikázal obnoviť stav pred porušením jeho označených práv a slobôd (teda najmä pred jeho nezákonným zadržaním a nezákonnou prehliadkou osobného motorového vozidla) a nariadil jeho urýchlené prepustenie z väzby. Domáha sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia, výšku ktorého neuvádza a ponecháva ju na úvahe ústavného súdu (pozri bod 1).

29. Z pohľadu ústavného súdu pri vymedzení predmetu konania je rozhodujúce sťažovateľom požadované znenie nálezu, teda petit ústavnej sťažnosti, ktorý však v tomto konkrétnom prípade sťažovateľ (ako je to už uvedené) neformuloval dostatočne jednoznačným, jasným a určitým spôsobom, teda tak, aby to zodpovedalo požiadavke ustanovenia § 132 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o ústavnom súde.

30. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať

navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

31. Z ustanovenia § 56 ods. 3 v spojení s ustanovením § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde vyplýva, že v prípade odstrániteľných nedostatkov ústavnej sťažnosti môže (teda nemusí) ústavný súd vyzvať navrhovateľa (v danom prípade právnu zástupkyňu sťažovateľa), aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Inými slovami, za daného stavu bolo na zvážení ústavného súdu, či na doplnenie odstrániteľných chýbajúcich zákonných náležitostí právnu zástupkyňu sťažovateľa vyzve.

32. Pri skúmaní rozsahu práva uváženia ústavného súdu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde (teda či právnu zástupkyňu sťažovateľa vyzve alebo nevyzve, aby v určenej lehote nedostatky ústavnej sťažnosti odstránila) treba zásadne zdôrazniť, že nejde o voľnú úvahu, ktorá by vlastne znamenala svojvôľu pri posudzovaní takejto otázky. Rozhodovanie v týchto súvislostiach sa musí riadiť určitými zásadami tak, aby bolo dostatočne predvídateľné a transparentné.

33. Podľa názoru ústavného súdu treba vychádzať zo skutočnosti, že v konaní o sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy sťažovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Advokáta ako osobu práva znalú a oprávnenú na zastupovanie v súdnych konaniach treba nepochybne považovať za osobu odborne kvalifikovanú, od ktorej sa dá právom očakávať, inter alia, dostatočná znalosť procesnoprávných predpisov, ktorými sa riadi konanie, v ktorom klienta právne zastupuje. Vychádzajúc z tejto premisy, možno dôjsť k záveru, že k postupu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde by malo zo strany ústavného súdu dochádzať skôr len výnimočne, keď to odôvodňujú konkrétne okolnosti daného prípadu. Inými slovami, výklad tohto ustanovenia má byť v zásade reštriktívny. Je zrejme už na prvý pohľad, že v prípadoch, keď sťažovateľ (v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) podá ústavnú sťažnosť bez toho, aby k nej pripojil plnomocenstvo pre advokáta a s prípadnými ďalšími chýbajúcimi náležitosťami, je postup ústavného súdu v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde aj v rámci jeho reštriktívneho výkladu v zásade a spravidla na mieste (II. ÚS 238/2019, II. ÚS 557/2020).

34. V danom prípade je sťažovateľ od začiatku konania zastúpený advokátkou ako kvalifikovanou právnu zástupkyňou (na tom nič nemení skutočnosť, že ústavnú sťažnosť nespisovala advokátka, ktorá si obsah ústavnej sťažnosti osvojila prijatím splnomocnenia od sťažovateľa a podaním ústavnej sťažnosti v znení koncipovanom samotným sťažovateľom), no napriek tomu zákonné náležitosti ústavnej sťažnosti vyplývajúce z ustanovenia § 123 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o ústavnom súde absentujú. Z podanej ústavnej sťažnosti nevyplýva vôbec nijaké vysvetlenie, prečo to tak je. Takúto situáciu nemožno pri spomínanom reštriktívnom výklade ustanovenia § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde považovať za takú výnimočnú či osobitú, ktorá by odôvodňovala, aby ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania.

35. Okrem už uvedeného primárneho dôvodu prichádza do úvahy odmietnutie podanej ústavnej sťažnosti aj pre jej neprípustnosť.

36. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho prerokovania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

37. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

38. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

39. Jednoduchou konfrontáciou dôvodov žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby (pozri bod 7), resp. dôvodov sťažnosti podanej sťažovateľom proti nepriaznivému uzneseniu okresného súdu (pozri bod 13) na jednej strane s dôvodmi uvedenými v ústavnej sťažnosti na strane druhej (pozri body 15 až 21) možno nepochybne zistiť, že v konaní pred všeobecnými súdmi sa sťažovateľ domáhal prepustenia z väzby na základe celkom iných dôvodov, než na aké poukazuje v podanej ústavnej sťažnosti. Treba pritom poznamenať, že sťažovateľ ústavnému súdu žiadosť o prepustenie z väzby, ale ani sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu o nevyhovení jeho žiadosti o prepustenie z väzby nepredložil. Ústavný súd preto čerpal informácie o dôvodoch žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby a o dôvodoch jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu zo zhrnutí týchto dôvodov uvedených v uzneseniach okresného súdu a krajského súdu, správnosť ktorých sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti nenamietal.

40. Inými slovami, možno konštatovať, že hoci sťažovateľ z formálneho hľadiska vzaté vyčerpal možnosť podania sťažnosti ako riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu okresného súdu priznanú mu zákonom na ochranu jeho základných práv a slobôd, z materiálneho hľadiska túto možnosť v rozsahu dôvodov uvádzaných v ústavnej sťažnosti nevyužil, keďže v podanej sťažnosti ako riadnom opravnom prostriedku tie námietky proti dôvodnosti ďalšieho trvania jeho väzby, ktoré uplatnil v ústavnej sťažnosti, pred všeobecnými súdmi neuviedol. Treba k tomu poznamenať, že sťažovateľ ani len netvrdí (tým menej preukazuje), že argumenty uplatnené v ústavnej sťažnosti v konaní pred všeobecnými súdmi neuviedol z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tým je bez ďalšieho vylúčená možnosť prípadného postupu ústavného súdu podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu